

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2977/2024
23.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА из села ..., ..., чији је пуномоћник Марко Ђорђевић, адвокат из ..., против туженог „Електромрежа Србије“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Игор Исаиливић, адвокат из ..., ради утврђења права стварне службености и исплате накнаде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4112/23 од 26.10.2023. године, у седници одржаној 23.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4112/23 од 26.10.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4112/23 од 26.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4112/23 од 26.10.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 4658/22 од 03.08.2023. године у ставовима другом и трећем изреке, којима је обавезан тужени да тужиљи на име накнаде за успостављену стварну службеност проласком далековода јачине 400 Кв ТС Ниш 2 – Граница Македоније, релација ТС Ниш 2- ТС Лесковац 2, на кат.парц. бр. ... КО ..., уписана у ЛН бр. ..., у површини од ... м2, на којој је установљена службеност, исплати 393.696,00 динара са законском затезном каматом од 03.08.2023. године до исплате, као и да јој на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 157.598,00 динара.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку

(„Службени гласник РС”, бр. 72/11...10/23, у даљем тексту: ЗПП), јер не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе ни ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је одговарајућа накнада поводом конституисања законске стварне службености проласком кабла електричне енергије ваздушним путем изнад катастарске парцеле у власништву тужиље на основу одредбе члана 53. став 3. Закона о основама својинскоправних односа.

Одлуке нижестепених судова о обавези туженог да тужиљи исплати накнаду и оцена приговора застарелости потраживања у складу је са правним ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 23.01.2017. године, према ком је правни основ потраживања стварноправног карактера - конституисање законске стварне службености на основу члана 51. Закона о основама својинско-правних односа. Правна природа ове накнаде је одговарајућа накнада из члана 53. став 3. Закона о основама својинскоправних односа. Како питање застарелости потраживања накнаде зависи од њене правне природе, а реч је о накнади из стварног права, то она застарева у општем року из члана 371. Закона о облигационим односима, који почиње да тече од стављања у функцију електро мреже.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1.и 3.).

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета 15.09.2022. године. Вредност предмета спора је 393.696,00 динара.

Како вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**